

ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΕΙΣΡΟΩΝ - ΕΚΡΟΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΩΡΑΣ

“Υπό τοῦ κ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η

Εις προηγηθείσας τῆς παρούσης διαλέξεις (¹), ἔξετέθησαν αἱ γενικαὶ ἀρστικοῦ ὄργάνου καὶ ὡς ὄργάνου οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ. Εἰς τὴν διάλεξιν ταύτην θὰ ἐπιχειρηθῇ, κατὰ κύριον λόγον, ἡ σύντομος παρουσίασις τῶν πρακτικῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ἐν προκειμένῳ συστήματος εἰς διαφόρους χώρας.

‘Ἄσ γνωστόν, ἡ περιγραφὴ καὶ ἡ ἀνάλυσις τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος κατέστη πλέον ἀρκούντως συγκεκριμένη, χάρις κυρίως εἰς τὰς οἰκονομομετρίκας ἔρευνας καὶ ἐμπειρικὰς ἐφαρμογάς. Αἱ ἔρευναι καὶ ἐφαρμογαὶ αὗται στηρίζονται ἐν πολλοῖς εἰς δύο ἔξοχους συμβολάς κατὰ τὸ ἔτος 1936 τῶν μεγάλων οἰκονομολόγων John M. Keynes καὶ Wassily W. Leontief. Ή πρώτη ἔξ αὐτῶν συνίσταται εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν «Γενικὴν θεωρίαν τῆς ἀπασχολήσεως, τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρήματος» καὶ τὴν βάσει ταύτης μετέπειτα συστηματοποιηθεῖσαν προσπάθειαν τηρήσεως ἔθνικῆς λογιστικῆς πρὸς ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῶν συνολικῶν τῆς οἰκονομίας μεγεθῶν. Ή δευτέρα, πάλιν, εἰς τὴν τότε δημοσιευθεῖσαν ἐργασίαν τοῦ Leontief, καθηγητοῦ τῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Harvard, περὶ «τῶν ποσοτικῶν σχέσεων εἰσροῶν καὶ ἐκροῶν εἰς τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν» (²), ὡς καὶ τὰς μετέπειτα θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς ἐξελίξεις τοῦ ὑπ’ αὐτοῦ διαμορφωθέντος συστήματος εἰσροῶν—ἐκροῶν τῆς οἰκονομίας.

Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, ἡ σύγχρονος οἰκονομικὴ δραστηριότης ἐκδηλοῦται διὰ κυκλικῶν ροῶν καὶ δὴ δι’ εἰσροῶν καὶ ἐκροῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, μέσω νομισματικῶν συναλλαγῶν. Ἐνῶ δὲ αἱ ροαὶ αὗται συνεχίζονται, ύφισταται δυνατότης ὅπως ληφθῇ στατικὴ αὐτῶν εἰκὼν «πρὸς ἐμπειρικὴν μέλετην τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων τῶν διαφόρων παραγωγικῶν κλάδων».

1) Διάλεξις δοθεῖσα τὴν 21ην Ἰανουαρίου 1959, εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ παρὰ τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ἀριθ. 84 παραρτήματος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς. Αὕτη ἀπετέλεσε τὴν κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1958-59 τρίτην διάλεξιν τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν τῆς ἐν λόγω Σχολῆς ἐπὶ θεμάτων οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ, τῆς σειρᾶς «γραμμικὴ οἰκονομικὴ ἀνάλυσις». Τὸ κείμενον τῆς διαλέξεως ἐμπλουτίζεται ἐνταῦθα διὰ τῆς οἰκείας βιβλιογραφίας.

2) W. W. Leontief: Quantitative Input and Output Relation in the Economic System of the United States, εἰς Review of Economic Statistics, τόμ. 18 (1936) σσ. 105-25.

Η στατική αύτη είκων λαμβάνει τὴν μορφὴν πίνακος, δεικνύοντος τὰς πιστοτικὰς σχέσεις τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν μεταξὺ τῶν κλάδων τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος χώρας τινός, ἐντὸς δεδομένης χρονικῆς περιόδου. Αἱ ἐν προκειμένῳ σχέσεις ἔκφραζονται συνήθως διὰ τῶν συναλλαγῶν εἰς σταθερὰς νομισματικὰς μονάδας. Είναι ὅμως δυνατὸν νὰ ἔκφρασθοῦν αὐται καὶ εἰς ἑτέρας μονάδας μετρήσεως, ώς εἰς ὡρας ἐργασίας, εἰς τόνους σημαντικοῦ τινος ἀγαθοῦ (ἄνθρακος, χάλυβος κλπ.) κ.ο.κ.

Οἱ πίνακες εἰσροῶν—ἔκροῶν ὁμοιάζουν μὲ τοὺς χρεουμένους καὶ πιστούμένους λογαριασμοὺς τῆς λογιστικῆς. Η κατάρτισις ὁμως τῶν πρώτων στηρίζεται εἰς προκεχωρημένην μέθοδον τηρήσεως τῆς ἔθνικῆς λογιστικῆς καὶ δὴ τῶν διακλαδικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν παραγωγικῶν κλάδων.

‘Ως είναι εύνόητον, οἱ πίνακες εἰσροῶν—ἔκροῶν βοηθοῦν ἀποφασιστικῶς τοὺς Οἰκονομολόγους εἰς τὴν συγκέντρωσιν καὶ κατανόησιν πλήθους γεγονότων καὶ μεγεθῶν δεδομένης οἰκονομίας. Ἰδιαιτέρως βοηθοῦν αὐτοὺς σχετικῶς μὲ τὴν διαπίστωσιν τῆς προελεύσεως, τῆς κατευθύνσεως, καὶ τῶν ἀλληλεπιδράσεων τῶν οἰκονομικῶν τομέων, τόσον μακροοικονομικῶς, ὅσον καὶ μικροοικονομικῶς. Οὕτω, καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἐπίλυσις πληθώρας προβλημάτων ἐκτιμήσεως καὶ ὑπολογισμοῦ οἰκονομικῶν γεγονότων καὶ μεγεθῶν, διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας οἰκονομικῶν μονάδων, κλάδων, τομέων καὶ τοῦ συνόλου ἔθνικῆς τινος οἰκονομίας. Ὡσαύτως ἐπιτυγχάνεται ἡ παρακολούθησις τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων συνεπειῶν ἔνεκα μεταβολῆς τινος εἰς τὸ οἰκονομικὸν σύστημα, ἡ κατάστρωσις ἔθνικῶν προϋπολογισμῶν ἡ προγραμμάτων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως κλπ.

‘Ως ἦτο φυσικόν, τὰ πρακτικὰ ταῦτα πλεονεκτήματα τοῦ συστήματος προεκάλεσαν τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν Κυβερνήσεων καὶ ἐπιστημόνων κατὰ τὴν τελευταῖαν ἴδιαν εἰκοσαετίαν. Δι’ ὃ καὶ παρατηρεῖται δλονὲν καὶ αὔξουσα σύστασις εἰδικῶν κρατικῶν καὶ μὴ ὑπηρεσιῶν, ώς καὶ ἵντιτούτων ἡ γραφείων εἰς πανεπιστημιακὰ ἰδρύματα ἡ ἐπιστημονικὰς ἔταιρίας τόσον ἐν Εὐρώπῃ, ὅσον καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

‘Ηδη, τὸ οἰκονομομετρικὸν τοῦτο σύστημα ἐφαρμόζεται ἐπιτυχῶς εἰς Γαλλίαν, Δανίαν, ‘Ηνωμένον Βασίλειον, ‘Ηνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, Ἰταλίαν, Νορβηγίαν καὶ Ὁλλανδίαν. Συνάμα, ἥρχισαν προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι ἐφαρμογῆς καὶ εἰς ἑτέρας χώρας, ώς εἰς Αἴγυπτον, Αύστριαν, Βραζιλίαν, Καναδᾶν, Κολομβίαν, Πακιστάν, Πολωνίαν, Ρωσίαν, Σὰν Σαλβατόρ, Σουηδίαν κλπ. (³).

3) Διὰ τὰς νέας ταύτας προσπαθείας πλ. εἰς H. B. Chenery : Development Policies and Programs, εἰς Economic Bulletin for Latin America, τόμ. 3 (1958). Dominion of Canada Bureau Statistics : The Inter-Industry Flow of Goods and Services. Ottawa, E. Cloutier, 1956. V. Ochsenious : The Economic Development of Colombia, εἰς United Nations Economic Commission for Latin America : Analyses and Projections of Economic Development, New York, 1955. United Nations : The Economic Development of Brasil, εἰς U.N. Economic Commission for Latin America : Analyses and Projections of Economic Development, New York, 1956. United Nations : Economic Bulletin for Latin America, τόμ. 1 (1956), τεῦ-

Τὰς πρακτικὰς ταύτας ἐφαρμογὰς προσπαθοῦμεν κατωτέρω νὰ ἑκμέσωμεν ἐν συντομίᾳ καὶ δὴ κατὰ τὸν ἀπλούστερον δυνατὸν τρόπον. Ἐν τέλει, ἐπιχειροῦμεν νὰ δείξωμεν τὰς ἐμφανιζομένας δυσχερείας καὶ τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας προσφάτους ἐπιτεύξεις τῆς Οἰκονομικῆς, μέσῳ τῶν ἐμπειρικῶν αὐτῶν ἐφαρμογῶν⁽⁴⁾.

1. ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΕΙΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ

Οἱ πρῶτοι πίνακες εἰσροῶν—ἐκροῶν κατεστρώθησαν ἐν Εύρωπῃ καὶ δὴ εἰς Ὀλλανδίαν καὶ Δανίαν κατὰ τὴν προπολεμικήν περίοδον, ἔχρησιμοποιήθησαν δὲ ἀρχικῶς ὡς μέσα ἀκριβεστέρας ἐμφανίσεως τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν.

‘Η Ὀλλανδία, πάντως, διεκδικεῖ τὴν τιμὴν, ὅτι πρώτη ἐφήρμοσεν ἐν Εύρωπῃ παρεμφερὲς σύστημα πρὸς ἔρευναν τῶν παραγωγικῶν σχέσεων. ‘Η Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ὀλλανδίας ἐδημοσίευσε τὸ 1920 πίνακας διὰ τὰ ἔτη 1913 καὶ 1916, δμοιαζοντας ἀρκούντως πρὸς τοὺς τοῦ Λεόντιεφ, ἐπὶ τῇ βάσει στατιστικῶν στοιχείων τῆς παραγωγῆς. Αἱ διαπιστωθεῖσαι εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς ἀτέλειαι, ὥσθησαν τὴν ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίαν εἰς ὅλον ἐπιληρεστέρας ἀναλύσεις τῶν εἰσροῶν καὶ τῶν ἐκροῶν τῆς παραγωγῆς, αἵτινες ἐπελειοποιήθησαν ἀργότερον βάσει τοῦ συστήματος Λεόντιεφ.

Xos 2, σσ. 1–34. United Nations : Input–Output Tables, Recent Experience in Western Europe, εἰς Economic Bulletin for Europe, τόμ. 8 (1956), τεῦχος 5, σσ. 36–53. United Nations : Food and Agriculture Organisation : Bulletin Mensuel Economic et Statistique Agricoles, τόμ. 5 (1956), τεύχη 5 καὶ 8.

4) Πλ. σχετικῶς εἰς O. A ukrust : Principles on National Accounting, εἰς T. Barra (Editor): The Structural Interdependence of the Economy; Proceedings of an International Conference on Input–Output Analysis, Varenna, 27 June–10 July 1954. Milano, A. Giuffrè; or New York, J. Wiley and Sons; for the Faculty of Economics University of Pisa, 1955, σσ. 205–15. A. A. Λαζαρη : Τὸ σύστημα Λεόντιεφ, εἰς Ἐπιθεώρησιν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τόμ. 12 (1957), σσ. 7–50. W. W. Leontief : Introduction to a Theory of the Internal Structure of Functional Relationship, εἰς Econometrica, τόμ. 15 (1947), τ. 4. J. Marshak : Economic Measurements for Policy and Prediction, εἰς Hood and Koopmans (Editors): Studies in Econometric Method. New York, J. Wiley and Sons, 1953. J. Sandee : Input–Output Accounts, εἰς T. Barra (Editor) : The Structural Interdependence of the Economy, ἔ. ἄ. σσ. 219–29. J. Sandee and D.B.J. Schouten : A Combination of a Macro-Economic Model and a Detailed Input–Output System, εἰς Netherlands Economic Institute (Editor) : Input–Output Relations; Proceedings of a Conference on Inter–Industrial Relations, Held at Driebergen, Holland. Leiden, H. E. Stenfert Kroese, N. V., 1953, σσ. 186–94. J. R. N. Stone : Input–Output and the Social Accounts, εἰς T. Barra (Editor) : The Structural Interdependence of the Economy, ἔ. ἄ. σ. 155. J. R. N. Stone : Model Building and the Social Accounts; A Survey, εἰς M. Gilbert and J. R. N. Stone (Editors) : Income and Wealth, Series IV. London, Bowes and Bowes, for the International Association for Research in Income and Wealth, 1955, σσ. 27–77. J. R. N. Stone and J. E. G. Utting : The Relationship between Input–Output Analysis and National Accounting, εἰς Netherlands Economic Institute (Editor) : Input–Output Relations, ἔ. ἄ. σ. 195–224.

Ἐν ἔτει 1938 ἡ αὐτὴ ‘Υπηρεσία συνέστησεν ἴδιαν Διεύθυνσιν Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν καὶ ἐκτότε ἐφαρμόζει τὴν διακλαδικήν ἀνάλυσιν πρὸς ἐλεγχοὺς τῶν ἔθνικῶν λογαριασμῶν καὶ πρὸς ἔξαγωγὴν ὄρθοτέρων συμπερασμάτων ἐπὶ τῆς πορείας τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας.

Τὸ 1945, ἡ ‘Ολλανδική Κυβέρνησις συνέστησεν, ὡς δεύτερον μετὰ τὴν Ἐθνικὴν Στατιστικὴν ‘Υπηρεσίαν συμβουλευτικὸν αὐτῆς ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ὅργανον, τὴν Κεντρικὴν ‘Υπηρεσίαν Προγραμματισμοῦ, πρὸς κατάρτισιν ἔθνικῶν προϋπολογισμῶν. Ἀπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἔτους παρατηρεῖται στενὴ συνεργασία τῶν ‘Υπηρεσιῶν Στατιστικῆς καὶ Προγραμματισμοῦ, μετὰ κατανομῆς μεταξύ των τοῦ ἔργου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος εἰσροῶν – ἐκροῶν. Ἡ στατιστικὴ ‘Υπηρεσία συλλέγει τὰ δεδομένα καὶ καταρτίζει τοὺς πίνακας, ἀναλύουσας αὐτοὺς περιπτωσιακῶς, ἐνῷ ἡ ‘Υπηρεσία Προγραμματισμοῦ, στηριζομένη εἰς τὸ ἔργον τῆς προηγουμένης ‘Υπηρεσίας, ἐνεργεῖ συμπληρωματικάς ἐκτιμήσεις καὶ ὑπολογισμούς, ὡς καὶ προβλέψεις ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἔξελίξεως.

Οἱ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς ‘Υπηρεσίας καταρτισθέντες πίνακες διὰ τὰ ἔτη 1938, 1946 καὶ 1947 ἔχουν διαστάσεις 27 X 27, δηλαδὴ διαιροῦν τὴν οἰκονομίαν εἰς 27 κλάδους. Εἰς τὰς στήλας προστίθενται καὶ οἱ τῶν εἰσαγωγῶν, τῆς καταναλώσεως, τῆς ἀνακατανομῆς κερδῶν, τῶν λογαριασμῶν κεφαλαίους καὶ ἀσφαλειῶν, τῶν ἔνων χωρῶν καὶ τοῦ δημοσίου. Προστίθενται ἐπίστης εἰς τὰς σειρὰς ἔτεροι 22 διὰ πρὸς τοὺς κλάδους πληρωμάτων καὶ τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ δι’ ἀποσβέσεις, δάνεια, ἀποταμιεύσεις καὶ ἀντιθησαυρίσεις. Οἱ κλάδοι τῆς δευτερογενοῦς παραγωγικῆς δραστηριότητος κατανέμονται εἰς μερικώτερους.

‘Ο πίνακες διὰ τὸ ἔτος 1948 ἔχει διαστάσεις 40 X 40 καὶ οἱ διὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἀκόμη μεγαλυτέρας. Οἱ πίνακες οὗτοι ὑφίστανται τακτικά ἀναθεωρήσεις. Οἱ προσφάτως καταρτιζόμενοι ἔθνικοι προϋπολογισμοὶ περιλαμβάνουν περὶ τοὺς 34 κλάδους μεταποιήσεως⁽⁵⁾.

5) Λεπτομερείς βλ. εἰς J. Lips : The Business Sector in the National Budget of the Netherlands, εἰς Cahiers du Congrès International de Comptabilité, Paris, 1948. G. F. Loebe : Experience with Input-Output Analysis in the Netherlands, εἰς Netherlands Economic Institute (Editor) : Input-Output Relations, ξ. & σσ. 167-85. Netherlands' Central Bureau of Statistics : National Accounts of the Netherlands, 1948-49. The Hague, 1953. Netherlands' Central Planning Bureau : Central Economic Plan, 1954. The Hague 1954. Organisation for European Economic Co-operation, National Accounts Research Unit : National Accounts Studies; Netherlands, Paris, O.E.E.C., 1951. P. N. Rasmussen : Studies in Inter-Sectoral Relations. Amsterdam, North-Holland Publishing Co., 1956. J. Sandee : Netherlands, εἰς T. Barna (Editor) : The Structural Interdependence of the Economy, ξ. & σσ. 289-93. G. Stuvel : Recent Experiences in the Use of Social Accounting in the Netherlands. Cambridge, International Association for Research in Income and Wealth, 1949.

2. ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΕΙΣ ΔΑΝΙΑΝ

Μετά τὴν "Ολλανδίαν, ἥρχισε καὶ ἡ Δανία κατὰ τὸ 1930 τὴν προπαρασκευὴν εἰδους πινάκων εἰσροῶν—ἐκροῶν, μέσω τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς, ἀν καὶ ὑφίσταντο τότε πλεῖσται ἀντιξότητες ἀπὸ ἀπόψεως πληρότητος καὶ ἀκριβείας στοιχείων, ὡς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως μηχανογραφιῶν μέσων. Αἱ δυσχέρειαι φαίνεται ὅτι ἡσαν ὀλιγώτεραι ὡς πρὸς τὰ στοιχεῖα τῶν ἐκροῶν, λόγῳ τῶν ἀπογραφῶν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς προθυμίας τῶν σίκονομικῶν μιονάδων εἰς τὴν παροχὴν σχετικῶν στοιχείων, ἔβαινον δὲ αὔται συνεχῶς μειούμεναι. Δι' ὁ καὶ οἱ καταρτισθέντες πίνακες διὰ τὰ ἔτη 1930—1939 βαίνουν βελτιούμενοι, παρουσιάζοντες μεταξύ των διαφορὰς κατά τινα χαρακτηριστικά, ἵδια ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937 καὶ ἐντεῦθεν.

Οἱ πίνακες οὗτοι τῆς τελευταίας ταύτης προπολεμικῆς δεκαετίας ἔχουν διαστάσεις 14X14, μὲ προσθέτους στήλας δι' ἐσωτερικὴν ζήτησιν καὶ ἔξαγωγάς, ὡς καὶ προσθέτους σειρὰς διὰ προστιθεμένην ἀξίαν καὶ εἰσαγωγάς. Οἱ 14 κλάδοι τῶν πινάκων τούτων εἶναι οἱ τῆς γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασοκομίας, ἀλιείας, βιομηχανίας, βιοτεχνίας, οἰκοδομικῆς, ἐμπορίου, πίστεως, ἀσφαλίσεων, μεταφορῶν, ἐνοικίων, ὑπηρεσιῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ δημοσίου. Τὰ ἀγαθὰ διακρίνονται εἰς διαρκοῦς καὶ μὴ χρήσεως, αἱ δὲ εἰσαγωγαὶ θεωροῦνται ὡς εἰσροαι τῶν παραγαγόντων δύοειδῆ προϊόντα κλάδων.

Ἡ ὡς ὅνω Στατιστικὴ Ὑπηρεσία ἐπανήρχισε τὸ ἔργον τῆς τῆς καταρτίσεως πινάκων εἰσροῶν—ἐκροῶν ἐν ἔτει 1947, ἐπὶ τῇ βάσει πλέον τοῦ συστήματος Λεόντιεφ. Μετὰ διετίαν, συνεφωνήθη μεταξύ Δανίας καὶ Νορβηγίας ὅπως ἀμφότεραι αἱ χῶραι λάβονται ὡς ἔτος βάσεως τὸ 1959 καὶ ἐμφανίζουν τὰς χρηματικὰς μονάδας εἰς τοὺς πίνακας εἰς τιμαριθμικὰς τιμὰς λιανικῆς πωλήσεως. Οὕτω ἔκτοτε, οἱ πίνακες τῶν δύο αὐτῶν χωρῶν διαφέρουν τῶν λοιπῶν, αἵτινες ἐμφανίζουν τὰ μεγέθη τῶν πινάκων εἰς τρεχούσας τιμάς, εἰς ἃς καταχωροῦνται εἰς τὰ λογιστικὰ βιβλία τῶν οἰκονομικῶν μονάδων.

Οἱ πίνακες διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ 1947 καὶ ἐντεῦθεν ἔτη ἔχουν διαστάσεις 28X28, μὲ προσθέτους στήλας διὰ κατανάλωσιν, ἔξαγωγάς, αὐξησιν ἀποθεμάτων καὶ παγίας ἐπενδύσεις, ὡς καὶ μὲ προσθέτους σειρὰς δι' ἀμοιβᾶς τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς, συντήρησιν καὶ ἐπισκευάς τοῦ κεφαλαιακοῦ ἔξοπλισμοῦ, ἀποσβέσεις, εἰσαγωγάς καὶ καθαράν ἔμμεσον φορολογίαν. Οἱ 28 παραγωγικοὶ κλάδοι τῶν πινάκων αὐτῶν ἀνταποκρίνονται πρὸς τοὺς δύοις ὑπολογισμούς τοῦ ἔθνικοῦ προϊόντος καὶ εἴναι: 5 διὰ τὴν γεωργίαν, δασοκομίαν καὶ ἀλιείαν, 1 διὰ τὴν παραγωγὴν ἄνθρακος καὶ λιγνίτου, 9 διὰ τὴν βιομηχανίαν, 1 διὰ τὴν βιοτεχνίαν, 1 δι' οἰκοδομάς, 1 διὰ παροχὴν ὑδατος, ἡλεκτρισμοῦ καὶ φωταερίου, 2 διὰ τὸ ἐμπόριον, 1 διὰ τὰς μεταφορὰς καὶ 7 διὰ τὰς λοιπὰς ὑπηρεσίας. Τὰ μεγέθη τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ισοζυγίου πληρωμῶν, ἀτινα συνθέτουν τὴν συνολικὴν προσφοράν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, ἐμφανίζονται εἰς τοὺς πίνακας αὐτούς μὲ πᾶσαν δυνατήν λεπτομέρειαν. Τὰ ἀγαθὰ διακρίνονται καὶ ἐδῶ εἰς τοιαῦτα διαρκοῦς καὶ μὴ χρήσεως, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς παραγωγικά, καταναλωτικά καὶ ἔξαγόμενα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν (6).

(6) Πρβλ. K. Bjerke: Government Economic Planning and Control in

3. ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΕΙΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΝ

Πρὸς προσδιορισμὸν τῶν διακλαδικῶν σχέσεων καὶ ἔλεγχον τῶν δεδομένων τῆς τηρουμένης ἑθνικῆς λογιστικῆς ὑπὸ τῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Στατιστικῇ ‘Υπηρεσίᾳ τῆς Νορβηγίας Διευθύνσεως Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν, συνεστήθη παρὰ τῇ αὐτῇ ‘Υπηρεσίᾳ τῷ 1946 καὶ Διεύθυνσις Εἰσροῶν—Ἐκροῶν. Ἡ Διεύθυνσις αὕτη ἀρχικῶς κατέστρωσε πίνακας διὰ τὴν προπολεμικὴν δεκαετίαν 1930—39, στηριζομένη εἰς τοὺς ἑθνικοὺς λογαριασμούς, τοὺς δόπιούς ὥλοικλήρωσε περὶ τὸ τέλος τοῦ 1951.

Ἐκτοτε ἥρχισε τὴν κατάστρωσιν πινάκων διὰ τὰ ἔτη 1947 καὶ ἐντεῦθεν. Οἱ πίνακες τῶν πρώτων τριῶν ἔτῶν 1947—49 εἶναι διαστάσεων 30 X 30, μὲ προσθέτους στήλας διὰ κατανάλωσιν, παγίας ἐπενδύσεις, μεταβολὰς ἀποθεμάτων καὶ ἔξαγωγάς, ὡς καὶ μὲ προσθέτους σειράς δι’ ἀμοιβάς τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς, ἀποσβέσεις, ἔμμεσον φορολογίαν (μεῖον ἐπιδοτήσεις) καὶ εἰσαγωγάς. Αἱ στήλαι εἶναι κατανεμημέναι ὡς ἔξης : 3 διὰ τὴν γεωργίαν, δασοκομίαν καὶ ἄλιείαν, 3 διὰ τὰ μεταλλεῖα, 12 διὰ τὴν βιομηχανίαν, 2 διὰ τὰς οἰκοδομάς, 2 διὰ τὸν ἡλεκτρισμὸν καὶ τὸ φωταέριον, 1 διὰ τὸ ἐμπόριον, 3 διὰ τὰς συγκοινωνίας καὶ ἐπικοινωνίας καὶ 4 διὰ τὰς λοιπὰς ὑπηρεσίας.

Οἱ πίνακες διὰ τὰ ἔτη 1947 καὶ 1948 ὑπελογίσθησαν τὸ 1949 καὶ οὗτοι εἰς τιμαριθμικὰς τιμάς, ὡς καὶ οἱ τῶν ἐπομένων, κατόπιν τῆς προμνησθείσης συμφωνίας μεταξὺ Δανίας καὶ Νορβηγίας καὶ διὰ λόγους διαχρονικῆς συγκρίσεως.

Ο πίναξ διὰ τὸ ἔτος 1950 κατηρτίσθη ἀρχικῶς μὲ διαστάσεις 78 X 78, αἵτινες ἀκολούθως συνεπτύχθησαν εἰς 27 X 27, μὲ ἐπὶ πλέον τὰς αὐτὰς σειρὰς καὶ στήλας, τὰς δόπιας ἀνεφέραμεν διὰ τοὺς πίνακας τῶν ἔτῶν 1947—49. ‘Υφίσταται πάντως διαφορά τις, διότι ἐνταῦθα ἀφιεροῦνται δύο στήλαι διὰ τὴν κατανάλωσιν, διακρινομένην εἰς ἴδιωτικὴν καὶ δημοσίαν, καὶ μία τοιαύτη, ἀντὶ δύο, διὰ τὸν ἡλεκτρισμὸν καὶ φωταέριον.

Οἱ πίνακες διὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη δομοιάζουν πρὸς τοὺς τοῦ 1950, παρέχουν ὅμως περισσοτέρας, λεπτομερέιας αἵτινες εἶναι χρήσιμοι διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν καταρτιζομένων ἑθνικῶν λογαριασμῶν καὶ προϋπολογισμῶν ὡς καὶ τὴν μελέτην τῶν ροῶν τῶν τιμῶν, τῶν ἔξαγωγῶν καὶ ἔτερων οἰκονομικῶν μεγεθῶν⁽⁷⁾.

Scandinavia, εἰς Cornell University (Editor) : Scandinavia between East and West. Ithaca, N.Y., Cornell University Press, 1950. K. Bjerke and Others : Denmark, εἰς T. Barna (Editor) : The Structural Interdependence of the Economy, ε. & σ. 235—57. Organisation for European Economic Co-operation, National Accounts Research Unit : National Accounts Studies ; Denmark, O.E.E.C., 1951.

7) Περαιτέρω λεπτομερείας βλ. εἰς O. Aukrust : Recent Experiences in the Use of Social Accounting in Norway. Cambridge, International Association for Research in Income and Wealth, 1949. Τοῦ αὐτοῦ : Input—Output Studies in Norway, εἰς Netherlands Economic Institute (Editor) : Input—Output Relations, ε. & σ. 111—22. P. J. Bjerke : Planning in Norway 1947—56. Amsterdam, North-Holland Publishing Co., 1959. Norway's Central Bu-

4. ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΕΙΣ Η. Π. Α.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης ἐμπειρικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ οἰκονομομετρικοῦ συστήματος εἰσροῶν—ἐκροῶν διὰ τὴν Ἀμερικανικὴν οἰκονομίαν ἔδημοσιεύθησαν τὸ 1941 εἰς τὸ βασικὸν ἐν προκειμένῳ βιβλίον τοῦ καθηγητοῦ Λεόντιεφ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ διάρθρωσις τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομίας, 1919—1929», ὅπερ ἐπανεξεδόθη τὸ 1951 μὲ τὴν προσθήκην τῆς δεκαετίας 1930—1939⁽⁶⁾. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο, οἱ δημοσιευόμενοι πίνακες ἔχουν διαστάσεις 43×43 .

Κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος 1941, τὸ παρὸ τῷ Ἀμερικανικῷ *‘Yπουργείῳ Ἐργασίας* «Bureau of Labor Statistics», ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Λεόντιεφ καὶ τῶν συνεργατῶν του, ἥρχισε μὲ δίλγαριθμον ἐπιτελεῖον ν' ἀσχολῆσαι συστηματικῶς μὲ τὴν κατάρτισιν ἐκτενεστέρων τοῦ βιβλίου τοῦ Λεόντιεφ πινάκων εἰσροῶν—ἐκροῶν. Ὁ πρῶτος πίνακας ἀναφέρεται εἰς τὸ ἔτος 1939 καὶ βασίζεται εἰς τὰ δεδομένα τῆς τότε διενεργηθείσης ἀπογραφῆς τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰς ἑτέρας πηγάς. Ὁ δεύτερος τῶν πινάκων ἀναφέρεται εἰς τὸ ἔτος 1947 καὶ οἱ λοιποὶ εἰς τὰ ἐπόμενα κατὰ σειρὰν ἔτη. Οἱ πίνακες οὗτοι τῶν μεταπολεμικῶν ἔτῶν καθίστανται ὀλονέν πληρέστεροι καὶ ἀκριβέστεροι. Οἱ πρόσφατοι πίνακες εἰναι διαστάσεων 200×200 .

Παραλλήλως, τὸ U. S. Bureau of Labor Statistics, χάρις καὶ εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ὀμοσπονδιακοῦ Κράτους καὶ τῶν ιδιωτικῶν ὄργανισμῶν, διενεργεῖ δοκιμαστικάς ἀναλύσεις εἰσροῶν—ἐκροῶν πρὸς ἔξετασιν μακροοικονομικῶν θεμάτων σχετικῶν μὲ τὸν βαθμὸν τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως, τὴν ἐλαστικότητα τῆς ζητήσεως κλπ., ὡς ἐπίσης καὶ μικροοικονομικῶν καὶ δὴ ἐπὶ ἐπιλεγομένων βιομηχανιῶν. Πρὸς τοῦτο, χρησιμοποιεῖ διαθέσιμα δευτερογενῆ στατιστικὰ στοιχεῖα, ἀτινα συμπληρώνει δι' ἀλληλογραφίας μετὰ τῶν οἰκείων οἰκονομικῶν μονάδων, ἀκόμη δὲ καὶ δι' ἐπιτοπίων ἐπισκέψεων. Εἰς τινας περιπτώσεις διενεργεῖ καὶ συμπληρωματικάς ἀναλύσεις εἰσροῶν—ἐκροῶν μεμονωμένων ἐργοστασίων, χρησίμους πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν ἀρχικῶν καταρτιζομένων ὑπ' αὐτοῦ γενικωτέρων πινάκων.

⁽⁶⁾ Απὸ δεκαετίας σχεδόν, τὸ Panepistήμιον τοῦ Χάρβαρντ συνέστησε παρ' αὐτῷ τὸ «Harvard Economic Research Project on the Structure of American Economy» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Λεόντιεφ. Εἰς τοῦτο μελετῶνται σχετικὰ θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ θέματα ἐπιλύσεως τῶν διαφόρων δυσχερειῶν καὶ πρωθήσεως τοῦ συστήματος πρὸς νέα πεδία ἐρεύνης. Συγχρόνως παρατηρεῖται σύστασις καὶ λειτουργία παρομοίων ὑπηρεσιῶν εἰς διαφόρους Κρατικοὺς Ὀργανισμούς, Πανεπιστήμια καὶ Ἰνστιτούτα τῆς χώρας. Ἡ μέχρι τοῦδε ἔκτασις τῆς δημιουργίας νέων σχετικῶν ὑπηρεσιῶν καθίσταται ἀρκούντως ἀντι-

reau of Statistics: National Accounts 1938 and 1948—53. Oslo, 1954. P. Sevaldsen: Norway, εἰς T. Barra (Editor): The Structural Interdependence of the Economy, §. 2. σσ. 297—311.

8) W. W. Leontief: The Structure of American Economy, 1919—1929; An Empirical Application of Equilibrium Analysis. Cambridge, Mass., Harvard University Press, 1941. Second edition, 1919—1939, New York, Oxford University Press, 1951.

ληπτή καὶ δι' ἀπλῆς μόνον ἀπαριθμήσεως τῶν κυριωτέρων ὄργανισμῶν οἵτινες τὰς συνέστησαν. Οἱ ὄργανισμοὶ οὗτοι είναι: Τὰ 'Υπουργεῖα Γεωργίας, 'Εμπορίου, 'Αμύνης καὶ 'Αεροπορίας, τὰ 'Ομοσπονδιακὰ Γραφεῖα τοῦ Προέδρου τῶν Η.Π.Α., τοῦ Προϋπολογισμοῦ, τῶν 'Απογραφῶν, τῶν Προτύπων καὶ τῶν Μεταλλείων, ἡ Federal Power Commission, ἡ Cowles Commission for Research in Economics, ἡ Interstate Commerce Commission, τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πενσυλβανίας, τὸ 'Ινστιτοῦτον Τεχνολογίας Κάρνεγκη, τὸ 'Ινστιτοῦτον Rice, τὸ "Ιδρυμα Φόρντ κλπ. (⁹).

5. ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΕΙΣ ΗΝΩΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

'Ἐν ἔτει 1946 ἥρχισε καὶ τὸ 'Ηνωμένον Βασίλειον νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ σύστημα εἰσροῶν-ἐκροῶν, τῇ καθοδηγήσει τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου Tibor Barna, συνεργαζομένου μετὰ τοῦ συναδέλφου του R. G. D. Allen. Οὗτος κατὰ τὸ ώς ἄνω ἔτος συνέστησε παρὰ τῷ Γραφείῳ Μελετῶν τῆς Οἰκονομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου εἰδικὸν Τμῆμα 'Ἐφαρμογῶν Συστήματος Εἰσροῶν-'Ἐκροῶν καὶ πήρχισε σχετικάς ἐφαρμογάς, βοηθούμενος ὀρχικῶς καὶ ἐπὶ μίαν τετραετίαν ἀπὸ τρεῖς μόνον ἀμέσους συνεργάτας του. Τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὁ καθηγητής Barna ἀνέλαβε τὴν σύστασιν ὅμοίου τμήματος καὶ εἰς τὸ Κολλέγιον Nuffield τῆς 'Οξφόρδης. 'Επειδὴ τὰ τότε σχετικά στατιστικά στοιχεῖα ἡσαν ἀτελῆ, ὁ καθηγητής Barna προσέφυγεν εἰς τὰς ὀρμοδίας κρατικᾶς ὑπηρεσίας καὶ λοιπάς οἰκονομικάς μονάδας, αἵτινες προθύμως τοῦ παρείχον πᾶσαν αἵτουμένην λεπτομέρειαν.

Οὕτω κατέστη δυνατὸν νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον του τὸ φθινόπωρον τοῦ 1946, μὲ τὴν κατάρτισιν πίνακος διὰ τὸ ἔτος 1935, ὁ ὅποιος ώλοκληρώθη μό-

9) Πλ. εἰς C. F. Christ: An Econometric Model for the United States, 1921–47, εἰς National Bureau of Economic Research (editor): Conference on Research in Business Cycles. New York, N.B.E.R., 1951, σσ. 35–129. Τοῦ αὐτοῦ: On Econometric Models of the U. S. Economy, εἰς International Association for Research in Income and Wealth (editor): Income and Wealth: Series VI. London, Bowes and Bowes, 1957, σσ. 1–23. W. D. Evans and M. Hoffenberg: The Interindustry Relations Study for 1947. Washington, D.C., U.S. Department of Labor, Bureau of Labor Statistics, 1950. K. A. Fox: Econometric Models of the United States, εἰς Journal of Political Economy, τόμ. 64 (1956) σσ. 128–42. E. Glasser: Interindustry Economics Research Program of the U.S. Government, εἰς Netherlands Economic Institute (editor): Input–Output Relations, έ.δ. σσ. 230–4. L. R. Klein and A. S. Goldberger: An Econometric Model of the United States, 1929–52. Amsterdam, North Holland Publishing Co., 1955. W.W. Leontief and Members of the Harvard Economic Research Project: Studies in the Structure of the American Economy. New York, Oxford University Press, 1953. U. S. Department of Labor, Bureau of Labor Statistics: Full Employment Patterns, 1950, εἰς Monthly Labor Review, Feb.–March, 1947. U.S. Cowles Commission: Activity Analysis of Production and Allocation. New York, J. Wiley and Sons, 1951. S. Valla vanis: An Econometric Model of Growths U.S.A., 1869–1953, εἰς American Economic Review, Papers and Proceedings, τόμ. 45 (1955) σσ. 208–27.

λις τό 1953. Έπέλεξε δέ τὸ ἔτος 1935, διότι δι' αὐτὸ είχον μέχρι τοῦ 1946 δημοσιευθῆ τὰ πληρέστερα ἐπὶ τῆς παραγωγῆς στοιχεῖα, λόγω τῆς τότε διεξαχθείσης σχετικῆς ἀπογραφῆς. Ή πρώτη αὐτὴ δοκιμή ἀπέδειξεν, ὅτι ύψιστατο δυνατότης καταρτίσεως πινάκων εἰσροῶν—έκροῶν καὶ συνάμα ἐλέγχου τῶν ἄλλως ἔξαγομένων στοιχείων ἐπὶ τῆς δραστηριότητος τῶν παραγωγικῶν τῆς χώρας κλάδων.

Αἱ διαστάσεις τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1935 πίνακος εἴναι 36 X 36. Εἰς ταύτας προστίθενται σειραὶ δι' εἰσαγωγᾶς μὴ κατεταγμένων εἰς ἑτέρας διμάδας ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, διὰ προστιθεμένην ἀξίαν μετὰ τῶν ἀποσβέσεων καὶ διὰ καθαρὰν ἔμμεσον φορολογίαν. Προστίθενται ἐπίσης στῆλαι δι' ἔξαγωγᾶς, εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνεται καὶ τὸ προϊόν τῆς ναυτιλίας, διὰ μὴ κατεταγμένα ἀποθέματα, διὰ παγίας ἐπενδύσεις, διὰ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν καὶ διὰ τὸ δημόσιον. Οἱ 36 παραγωγικοὶ κλάδοι ἦσαν οἱ ἀκόλουθοι: 1 διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν ἀλιείαν, 2 διὰ τὰ μετάλλεια, 1 δι' ὑλικὰ οἰκοδομῶν, 28 διὰ βιομηχανίας, 1 δι' οἰκοδομᾶς, 1 διὰ παροχὴν ὄντας, ἡλεκτρισμοῦ καὶ φωταερίου καὶ 2 διὰ λοιπὰς ὑπηρεσίας. Τὰ δευτερεύοντα προϊόντα ἔθεωρήθησαν ώς ἐκροή τοῦ παραγάγοντος ταῦτα κλάδου καὶ ώς εἰσροή τοῦ χρησιμοποιήσαντος αὐτά.

Ο δεύτερος τῶν καταρτισθέντων πινάκων ἀναφέρεται εἰς τὸ ἔτος 1948, ὅτε διεξήχθη ἐπίσης, ἀλλ' ἀρτιωτέρα τῆς προηγουμένης, ἀπογραφὴ τῆς παραγωγῆς. Ή κατάρτισις αὐτοῦ ἥρχισε τὸ 1953 καὶ ἐπερατώθη μόλις τὸ 1957. Αἱ διαστάσεις του εἴναι 400 X 400, ἦτοι αἱ μεγαλύτεραι τῶν μέχρι τότε καταρτισθέντων πινάκων. Ο δεύτερος ὅμως οὗτος πίναξ παρήχθη ὑπὸ τῆς ἐν ἔτει 1953 συσταθείσης παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ 'Εμπορίου εἰδικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποίᾳ ἔκτοτε συνεργάζεται μετὰ τοῦ Τμήματος 'Εφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίμπριτζ.

Διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ 1950 καὶ ἐντεῦθεν ἔτη καταρτίζονται πλέον ὑπὸ τῆς προαναφερθείσης ὑπηρεσίας πίνακες, οἵτινες δημοσιεύονται συνεπτυγμένως, μὲ διαστάσεις μόνον 10 X 10. Εἰς τὰς 10 γραμμὰς προστίθενται καὶ διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς, τὰς πωλήσεις εἰς τελικούς ἀγοραστάς, τὰς εἰσαγωγᾶς κοι τὴν καθαρὰν ἔμμεσον φορολογίαν. Εἰς δὲ τὰς 10 στήλας προστίθενται καὶ διὰ τὰς παγίας ἐπενδύσεις, τὰ ἀποθέματα, τὰς ἔξαγωγᾶς, τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν. Οἱ διακρινόμενοι δέκα κλάδοι εἴναι: 1 γεωργίας καὶ ἀλιείας, 1 μετάλλειων καὶ ὄρυχείων, 5 βιομηχανίας, 1 οἰκοδομῶν, 1 πίστεως, ἐμπορίου καὶ μεταφορῶν καὶ 1 δημοσίων ὑπηρεσιῶν (¹⁰).

(¹⁰) Ἰδε πλ. εἰς T. Barna: The Interdependence of the British Economy, εἰς Journal of the Royal Statistical Society, τόμ. 65 (1952), Series A (general) σσ. 52–3. Τοῦ αὐτοῦ: Experience with Input - Output Analysis in the United Kingdom, εἰς Netherlands Economic Institute (editor): Input-Output Relations, ἔ. & σσ. 124–66. L. S. Berman: United Kingdom, εἰς T. Barna (editor): The structural Interdependence of the Economy, ἔ. & σσ. 315–35. J. R. N. Stone: Simple Transaction Models, εἰς Review of Economic Studies, τόμ. 19 (1951–52) σσ. 67–84.

6. ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ

Κατά 'Ιανουάριον τοῦ 1951, ή ἐν Ρώμῃ Ἀμερικανική 'Υπηρεσία Ἀμοιβαίας Βοηθείας ἀνέθεσεν εἰς τὴν παρ' αὐτῇ Διεύθυνσιν Προγράμματος τὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Οἰκονομίαν τοῦ συστήματος εἰσροῶν—ἐκροῶν, ἵνα βοηθῆται ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸ κύριον αὐτῆς ἔργον τῆς ἔξαγωγῆς συμπερασμάτων ἐπὶ τῶν ἐρευνομένων θεμάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὸν οἰκονομικὸν προγραμματισμόν. Τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα ἀνέλαβε νὰ παρέχῃ ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ 'Υπηρεσία τῆς Ἰταλίας.

'Ο πρῶτος πίναξ ὁ ὅποιος κατηρτίσθη ἢτο διὰ τὸ ἔτος 1950, μὲ διαστάσεις ἀρχικῶς 56 στήλῶν καὶ 200 σειρῶν. 'Η παρατηρουμένη διαφορὰ εἰς τὰς διαστάσεις ἢτο ἀποτέλεσμα τῆς ἀνεπαρκείας τῶν οἰκείων στοιχείων. 'Η προμνησθεῖσα Διεύθυνσις ἔχρησιμοποίησε σχετικῶς στοιχεῖα τῶν ἀπογραφῶν τῆς παραγωγῆς κατὰ τὰ ἔτη 1937–39 (καλυπτούσας ἐκροὰς περίπου 300 βιομηχανιῶν καὶ στοιχεῖα ἑκτενέστερα εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ κόστους, ἔναντι τῶν στοιχείων διὰ τὰς πωλήσεις). 'Έχρησιμοποίησεν ἐπίσης αὐτὴ συμπληρωματικά τινα στοιχεῖα τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, ἀναφερόμενα κυρίως εἰς τὰς κατὰ τὸ δεδομένον ἔτος διενεργηθείσας συναλλαγάς. Αἱ ὡς ἄνω ὅμως διαστάσεις τοῦ πίνακος τούτου περιωρίσθησαν ἀκολούθως εἰς 16X16, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα :

α/α	Κ λ ἀ δ ο 1	'Αρχικαὶ	
		στήλαι	σειραὶ
1	Γεωργία, δασοκομία καὶ ἀλιεία	7	27
2	Καύσιμα	2	5
3	'Ορυκτά (πλὴν καυσίμων)	2	14
4	Τρόφιμα, ποτὰ καὶ καπνὸς	10	26
5	'Υφάσματα καὶ ἐνδύματα	10	24
6	Χημικά προϊόντα	2	20
7	Ζυλεία, χάρτης, ἔλαστικά κλπ.	6	11
8	Σιδηρομεταλλεύματα	1	12
9	Μή σιδηροῦχα μεταλλεύματα	1	14
10	Μηχανήματα	6	24
11	Μή μεταλλικά όρυκτά	1	6
12	Οἰκοδομικαὶ ψλαί	1	1
13	Πετρέλαιον διϋλισμένον	1	6
14	'Οπτάνθραξ καὶ φωταέριον	1	3
15	'Ηλεκτρισμός	2	2
16	Λοιπαὶ ὑπηρεσίαι	3	5
Σύνολον		56	200

Εἰς τὰς 16 σειρὰς τοῦ συνεπτυγμένου τούτου πίνακος προσετέθησαν δύο διὰ προστιθεμένην ἀξίαν καὶ εἰσαγωγάς. Εἰς δὲ τὰς 16 στήλας τοῦ ἴδιου πίνακος, προσετέθησαν τέσσαρες ἀκόμη, διὰ τὰς ἴδιωτικὰς παγίας ἐπενδύσεις (μετὰ τῶν ἐπισκευῶν), δι' αὐξήσεις ἀποθεμάτων καὶ ἔξαγωγάς, δι' οἰκιακὴν οἰκονομίαν καὶ διὰ τὸ δημόσιον. Τὰ μεταφορικὰ ἔξοδα ἐνεσωματώθησαν εἰς

τούς κλάδους παραγωγῆς τῶν οἰκείων προϊόντων, τὰ δὲ δευτερεύοντα προϊόντα ἔθεωρήθησαν ώς ἐκροιαὶ τοῦ κλάδου παραγωγῆς των καὶ ώς εἰσροιαὶ τοῦ κυρίως χρησιμοποιήσαντος ταῦτα κλάδου.

Κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1953, ἡ Διεύθυνσις Προγραμματισμοῦ τῆς προμηθείσης Ἀμερικανικῆς 'Υπηρεσίας ἐν Ρώμῃ ὑπῆρχη πλέον ὄριστικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς συσταθείσης τότε ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως «Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῆς Ἑρεύνης». Αὕτη συνέχισε τὸ ἔργον της καταρτίσασα, μετὰ τὸν διὰ τὸ ἔτος 1950 πίνακα, τὸν διὰ τὸ ἔτος 1953. 'Ο νέος πίναξ εἶχεν ἀρχικῶς διαστάσεις 25 στηλῶν καὶ 300 σειρῶν. Συνεπτύχθη ὅμως μεταγενεστέρως εἰς διαστάσεις 25×25 . Εἰς τὰς σειρὰς προσετέθησαν καὶ τοιαῦται δι' ἐκροιαὶ μετὰ τὰς ἀποσθέσεις καὶ διὰ δημοσίας ὑπηρεσίας. 'Ομοίως εἰς τὰς στήλας ἐγένοντο προσθήκαι ἐτέρων δι' οἰκιακὴν οἰκονομίαν, παγίας ἐπενδύσεις, (πλήν ἐπισκευῶν τὴν φορὰν ταύτην), δημόσιον, ἔξαγωγάς καὶ μεταβολὰς ἀποθεμάτων. Αἱ εἰσαγωγαὶ ἐνετάγησαν εἰς τοὺς κλάδους τοὺς παράγοντας ἐγχώρια, ὁμοιειδῆ τῶν εἰσαχθέντων, ἀγαθά.

Ἡδη ἐπιχειρεῖται ἡ κατάρτισις πίνακος διὰ τὸ ἔτος 1957, ὁ ὅποιος προβλέπεται, νὰ ἔχῃ διαστάσεις 60 στηλῶν καὶ 500 σειρῶν. Πρόκειται δηλαδὴ περὶ τοῦ μεγαλυτέρου ἀπὸ ἀπόψεως σειρῶν πίνακος ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε καταρτισθέντων ὁμοίων εἰς τὴν Εὐρώπην (¹¹).

7. ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ

Κατὰ τὸ 1952, ἡ Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσιονομικῶν Μελετῶν τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας, ἀνέλαβε, παρολλήλως πρὸς τὴν ἐθνικὴν λογιστικὴν, τὴν κατάρτισιν πινάκων εἰσροῶν—ἐκροῶν, ἐπὶ σκοπῷ κυρίως διευκολύνσεως τοῦ ἔργου της τῆς καταρτίσεως ἐθνικῶν προϋπολογισμῶν. Οὕτω ἥρχισε τὴν πινακοποίησιν διὰ τὸ ἔτος 1953 καὶ τὰ ἐπόμενα. 'Αλλ' οἱ ὑπ' αὐτῆς παραχθέντες πίνακες διαφέρουν τοῦ κλασσικοῦ σχήματος, διότι εἰς αὐτοὺς δὲν ὑφίσταται ἀνταπόκρισις μεταξὺ κλάδων παραγωγῆς καὶ ὁμάδων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν. Δι' ἕκαστον ἔτος συντάσσονται δύο πίνακες. 'Ο πρῶτος ἔξι αὐτῶν δεικνύει τὰς πωλήσεις ἢ τὴν προσφορὰν τῶν διαφόρων παραγωγικῶν κλάδων καὶ ὁ δεύτερος τὰς ἀγορὰς ἢ τὴν ἐνεργόν ζήτησιν ὑπὸ τῶν κλάδων τούτων καὶ τῆς καταναλώσεως τῶν διαθεσίμων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

Οἱ πρῶτοι καταρτισθέντες πίνακες τῶν πωλήσεων περιλαμβάνουν ἀρχικῶς 112 παραγωγικούς κλάδους καὶ οἱ πίνακες τῶν ἀγορῶν 105 ὁμάδας ἀγα-

11) Βλ. καὶ V. Cao-Pina: Italy, εἰς T. Barra (Editor): The Structural Interdependence of the Economy, ε.ά. σ. 273-86. H. B. Chenerg, and P. G. Clark: Application of Input-Output Analysis in Italy, εἰς Econometrica, τόμ. 21 (1953), τεῦχ. 'Ιαν. H. B. Chenerg, P. G. Clark and V. Cao-Pina: The Structure and Growth of the Italian Economy, Rome, U.S. Mutual Security Agency, Special Mission to Italy for Economic Co-operation, 1953. Ministro del Bilancio: Relazione Generale sulla Economia del Paese; Presentata al Parlamento dal Ministro del Bilancio, Roma, 1954.

θῶν καὶ ύπηρεσιῶν. Συμπτύσσονται ὅμως ἐν συνεχείᾳ εἰς ὀλιγοτέρους κλάδους καὶ ὁμάδας. Συγκεκριμένως, ὁ πίναξ τῶν πωλήσεων ἔχει τελικῶν 42 γραμμὰς καὶ 43 στήλας, μὲ προσθέτους γραμμὰς πωλήσεων ἀγαθῶν εἰδίκῶν τινων κλάδων, εἰσαχθέντων ἀγαθῶν καὶ ὁμοίων προσφερομένων ύπὸ τοῦ δημοσίου καὶ ύπὸ τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Περιλαμβάνει ὡσαύτως προσθέτους στήλας μὴ ἐντασσομένων εἰς τὰς κυρίας στήλας ἀγαθῶν, ὡς καὶ τοιαύτας σχηματιζομένων ἀποθεμάτων. "Οσον ἀφορᾶ τὸν πίνακα ἀγορῶν, οὗτος περιέχει 43 γραμμὰς καὶ 42 στήλας, μὲ ἐπὶ πλέον γραμμὰς ἀγορῶν μὴ τυπικῶς καθοριζομένων κατ' ἀγαθόν, δι' εἰσοδήματα καὶ ἀποθέματα ἐπιχειρηματιῶν, δι' ἀμοιβᾶς ἐργασίας, διὰ καθαρὰν ἔμμεσον φορολογίαν καὶ διὰ κοινωνικὰς ἐπιβαρύνσεις. Περιέχει οὗτος ἐπίστης προσθέτους στήλας δι' ἀγορὰς μὴ κατὰ κλάδον καθοριζομένας, δι' ὁμοίας πραγματοποιουμένας ύπὸ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, δι' ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου καὶ δι' ἔξαγωγάς.

Οἱ πλέον πρόσφατοι πίνακες εἰναι λεπτομερέστεροι καὶ ὀκριβέστεροι τῶν πρώτων, λόγῳ ιδίᾳ τῆς χρήσεως ἀνωτέρας ποιότητος στατιστικῶν δεδομένων καὶ ἡλεκτρονικῶν μηχανῶν διατρήτων δελτίων.

'Η σχέσις μεταξὺ τοῦ πίνακος τῶν πωλήσεων καὶ τοῦ πίνακος ἀγορῶν ἐμφανίζεται εἰς τὸν θεντικὸν λογαριασμὸν τῆς ὁμάδος ἐπιχειρηματιῶν, ὁ ὅποιος χρεωπιστοῦται ὡς ἔξῆς :

X P E (ωΣΙΣ)	ΠΙΣΤΩΣΙΣ
'Αγοραὶ (καθ' ὁμάδας ἀγαθῶν)	Πωλήσεις (καθ' ὁμάδας ἀγαθῶν)
'Αποθέματα	'Αποθέματα
"Έμμεσος φορολογία (έκτὸς ἐπιχορηγήσεων).	
Κοινωνικαὶ ἐπιβαρύνσεις	
Μισθοὶ καὶ ἡμερομίσθια	
'Ακαθάριστον κέρδος	

, 'Ως εἰναι φανερόν, ὁ λογαριασμὸς οὗτος δεικνύει εἰς τὴν χρέωσιν τὴν συνολικὴν ζήτησιν. ἢ εἰσροήν καὶ εἰς τὴν πίστωσιν τὴν συνολικὴν προσφορὰν ἢ ἐκροήν, ἐὰν εἰς τὴν πρώτην προσθέσωμεν τὰς ἔξαγωγὰς καὶ εἰς τὴν δευτέραν τὰς εἰσαγωγάς. Εἰς τὸν κλασσικὸν τύπον τοῦ πίνακος εἰσροῶν—ἐκροῶν, ἢ ζήτησις θὰ ἀπεικονίζετο εἰς τὰς γραμμὰς καὶ ἡ προσφορὰ εἰς τὰς στήλας (¹²).

12) B. L. P. Bla n c e : France, εἰς T. Bar n a (E d i t o r) : The Structural Interdependence of the Economy, ἔ. ἄ. σσ. 261–69. R. Mercier : Comptabilité Nationale et Tableaux Économiques, εἰς Econometrica, τόμ. 21 (1953), τεῦχ. 3. M i n i s t e r de F i n a n c e : Principes d'Établissement d'une Comptabilité Nationale et d'un Tableau Économique, εἰς Statistiques et Études Financières. Paris, Imprimerie Nationale, 1952. Τοῦ αὐτοῦ : Rapport sur les Comptes de la Nation; volume II, Méthodes; Annexe 3, Premiers résultats de l'Analyse des Achats et Ventes des Secteurs. Paris, Imprimerie Nationale, 1953, σσ. 305–16.

8. ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΑΤΟΙ ΕΠΙΤΕΥΖΕΙΣ

‘Η προηγηθείσα περιγραφή ̄δειξεν ἀρκούντως τὰς ἀκόμη καὶ σήμερον ὑφισταμένας σοβαρὰς δυσχερείας ἐφαρμογῆς τοῦ οἰκονομομετρικοῦ συστήματος εἰσροῶν—ἐκροῶν. Εἶναι ἀλλωστε γενικῶς γνωστόν, ὅτι δὲν ἐπετεύχθη εἰσέτι ἔγκαιρος, κατάλληλος καὶ ἀκριβής παροχὴ τῶν ἀναγκαιούντων στατιστικῶν στοιχείων ὑπὸ τῶν περισσοτέρων χωρῶν. Εἴς τινας μάλιστα χώρας ἐλλείπουν καὶ τὰ κατάλληλα μέσα, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικοῦ, ὅσον καὶ μηχανογραφίας.

‘Ἐξ ἀλλου, δὲν εἶναι καὶ τόσον ἀπλαῖ αἱ οἰκονομικαὶ σχέσεις, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ πειθαρχήσουν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν πινάκων εἰσροῶν—ἐκροῶν. Δι’ ὃ καὶ οἱ πίνακες οὗτοι συνιστοῦν ἀπλῶς εἰκόνας προσεγγιζούσας τὴν πραγματικότητα. Αὔται αὔται αἱ ἔντεχνοι καὶ αὐστηραὶ ἀπλοποιήσεις τῆς χρησιμοποιουμένης εἰς τὸ σύστημα Λεόντιεφ γραμμικῆς ἀναλύσεως περιέχουν ἔξ υπαρχῆς τὸ σπέρμα τῶν σοβαρῶν δυσχερεῖῶν, λόγῳ κυρίως τῆς μὴ παρακολουθήσεως τῶν τεχνολογικῶν μεταβολῶν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ κεφαλαίου. Παρὰ τὴν ἐν τῇ πραγματικότητι διαχρονικήν μεταβολὴν τῶν εἰσροῶν, τῇ ἐπιδράσει πλείστων παραγόντων (μεταβολῶν τῶν τιμῶν, τῶν εἰσοδημάτων, τῆς τεχνικῆς, τῆς καταναλώσεως κ.λ.π.), ἐν τούτοις αὔται θεωροῦνται εἰς τὸ σύστημα Λεόντιεφ ὡς σταθερά. Εἶναι ἐπίσης ἀρκούντως θεωρητική ἡ γενομένη εἰς τὸ σύστημα τοῦτο κατανομὴ τῆς οἰκονομίας εἰς παραγωγικούς κλάδους. ‘Ο σχηματισμὸς τοῦ κεφαλαίου θεωρεῖται εἰς αὐτὸὺς τελικὴ ἐκροή, ἐνῷ γενικῶς ἀποτελεῖ εἰσροὴν εἰς μελλοντικὴν ἐκροὴν τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος. Προσέτι, διαπιστοῦται ὅτι δὲν ὑφίσταται ἀκόμη ἐνιαία σχετικὴ ὁρολογία, ἐνιαῖος τύπος πίνακος καὶ ὁμοιόμορφος εἰς αὐτὸν κατάταξις κλάδων καὶ ὁμάδων ὀγκοῦν καὶ ὑπηρεσιῶν.

Πάντα ταῦτα μειώνουν βεβαίως τὴν ἀξίαν τῶν πινάκων τούτων ὡς μέσων βασίμου περιγραφῆς καὶ ἀναλύσεως τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος. ‘Ἐν τούτοις, ὀλονὲν καὶ σημαντικότερα εἶναι τὰ ἐπιτυγχανόμενα ἀποτελέσματα εἰς τὴν ἔξακριβωσιν τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων καὶ ἐπιδράσεων τῶν διαφόρων μονάδων καὶ κλάδων τῆς οἰκονομίας καὶ εἰς τὴν προσπάθειαν καταστρώσεως προγραμμάτων οἰκονομικῆς κινητοποίησεως.

Συγκεκριμένως, οἱ πίνακες εἰσροῶν—ἐκροῶν τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομίας ἐβοήθησαν τελευταίως τοὺς Οἰκονομολόγους εἰς τὴν ἔξασφάλισιν καὶ νέων ἐπιτευγμάτων. Οὕτω, οὗτοι ἐπέτυχον τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐπιδράσεων ὀρισμένων μεταβολῶν τῶν ἀμοιβῶν τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἐπιχειρηματίου ἐπὶ τῆς διαφθρώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν. Ἐπέτυχον ἐπίσης τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐπιδράσεων τῶν μεταβολῶν τοῦ ὅγκου τῶν ἔξαγωγῶν ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς καὶ ἀπασχολήσεως. Κατώρθωσαν νὰ ὑπολογίσουν ἀκόμη τὰς ἐπιδράσεις συγκεκριμένης εἰς χρηματικὸν ποσὸν μεταβολῆς τῆς τελικῆς ζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐκροῶν διαφόρων παραγωγικῶν κλάδων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πωλήσεων αὐτῶν καὶ τῆς οἰκείας ἀπασχολήσεως τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς. ‘Ηδυνήθησαν, τέλος, νὰ προσδιορίσουν τὰς ἐπιδράσεις μεταβολῶν τινων τοῦ ἐπιπέδου

καὶ τῆς μορφῆς τῆς συνολικῆς ζητήσεως ἐπὶ τοῦ μεγέθους τῆς παραγωγῆς εἰς διάφορα γεωγραφικὰ διαιμερίσματα τῆς χώρας.

"Ηδη ἡ ἀνάλυσις τῶν εἰσροῶν–ἐκροῶν στρέφεται πρὸς τὴν κατασκευὴν δυναμικῶν ὑποδειγμάτων καὶ ἔτέρων διαχωρικῆς ἐντὸς τῆς αὐτῆς χώρας κατανομῆς. Στρέφεται ἐπίσης ἡ ἀνάλυσις αὗτη πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῶν εἰς κεφάλαιον ἀναγκῶν τῆς παραγωγῆς, τῶν πρὸς ἐπένδυσιν παραγόντων, τῶν τεχνολογικῶν συναρτήσεων τῆς παραγωγῆς, τῶν κινήτρων μεταβολῆς τῶν συνηθειῶν τῆς καταναλώσεως κλπ.

Σήμερον, διὰ τῶν ἐφαρμογῶν αὐτῶν καὶ ἔτέρων συναφῶν, ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη ἔπαυσε νὰ εἶναι κυρίως θεωρητική. Προσφέρει πλέον ούσιαστικήν συμβολὴν πρὸς ἐπιδίωξιν τῆς ἀνθρωπίνης εὐημερίας (¹³⁾). Δι’ ὅ καὶ εύχόμεθα δόπιας συντόμως ἀρχίσουν καὶ παρ’ ἡμῖν προπαρασκευαστικαὶ ἔργασίαι ἐφαρμογῆς τοῦ οἰκονομομετρικοῦ τούτου συστήματος εἰσροῶν–ἐκροῶν, διθέντος ὅτι ὑφίστανται πλέον ἀρκεταὶ εύνοϊκαὶ προϋποθέσεις ἀπὸ ἀπόψεως προσώπων καὶ μέσων.

13) Πλ. εἰς R. D o r f m a n : 'Η φύσις καὶ ἡ σημασία τῆς ἀναλύσεως τῶν εἰσροῶν–ἐκροῶν, εἰς 'Επιθεώρησιν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν 'Ἐπιστημῶν, τόμ. 9 (1954), σσ. 151–80. W. H. M i e r n y k : A Primer of Input–Output Economics. Boston, Northeastern University Press, 1957. N a t i o n a l B u r e a u o f E c o n o m i c R e s e a r c h : Input–Output Analysis; An Appraisal. New York, N.B.E.R., Studies in Income and Wealth, τόμ. 18 (1955). H. P l a t t : Input–Output Analyse. Meisenheim–Glan, Auton Hain, 1957. J. R. N. S t o n e : Conceptual Problems in Input–Output Work. Paris, O.E.E.C., 1955 (mimeographed).